

MŪSŲ LIETUVA

NR. 20 (1605) – SEMANÁRIO – 1979 M. GEGUŽĖ – MAIO 24 D. - 5,00 kr.
Rua Iuatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 – 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

ŽAVIMĖS MARIJA IR JOS ŠAUKIAMĖS

Gegužės mėnuo atsidaro su darbo ir Šv. Juozapo darbininko švente, bet mums gegužis labiausiai yra susijęs su gegužinėm pamaldom, su žydinčiom ievom, su gegutės kukavimu... Kaip giliai įstrigę atminty vaikystės įspūdžiai, Marijos koplytėlės, degančios žvakės, kvapūs slyvų žiedai ir toli aidinčios giesmių melodijos. Ak jaunatviški mokslo metai, kai bažnyčioj vargonams gaudžiant, žmonės širdimi ir lūpom giedodavo "Sveika, Marija", arba namuose visa šeima kalbėjo Marijos litanią.

Su jaunystės prisiminimais iškyla mūsų dvasioje įvairūs Marijos vaizdai, titulai ir pavadinimai, kurie primena didžiąsias Marijos dorybes, Jos vieta žmonijos ir kiekvieno mūsų išganymo istorijoj. Vieni nusako, kad pats Dievas, Mariją išrinko ir išdabino: tai naujoji leva, malonės pilnoji, nekaltai pradėtoji, motina tyriausioji; kiti vardai ir titulai mums primena, kad Marija yra tikroji mūsų sesuo. Ji gyvena Dievą regėdama, bet, kaip ir mes, tikėdama; nors pasveikinta kaip Dievo motina, ji tobulai pakluso Dievui kaip Jo tarnaitė. Taip Ji gyveno Egipte pabėgėlių gyvenimą, tris dienas ieškojo susirūpinus Vaikelio Jėzaus pasilikusio Jeruzalėj, svarstė savo širdyje tuos dalykus, kurių paslapties negalėjo suprasti.

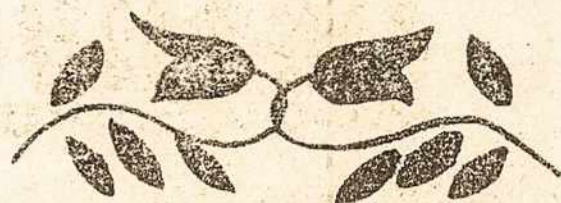
Su kudikėliu Jėzumi ant rankų – Ji Dievo Motina; po Išganytojo kryžium – Sopulingoji Motina; per Viešpaties Jėzaus testamentą nuo kryžiaus, Ji visų mūsų Motina. Šv. Jono asmenyje mirštantis Kristus pavedė visus tikinčiuosius motiniškai Marijos globai: – Sūnau, štai tavo motina; moteriške, štai tavo sūnus. Tokiu būdu Marija tapo dvasinė Motina, geroji Užtarėja, Krikščionių Pagalba tiek pačiam apaštalui Jonui, tiek visiems kitiems apaštalams, mokiniams, pirmajai krikščionių bendruomenei ir visiems Kristaus sekėjams. Po paėmimo į dangų ji yra visiems žmonėms Stebuklingoji Motina, nusidėjėlių gynėja, nuliūdusiųjų paguoda, visos Bažnyčios Motina, dangaus ir žemės Karalienė.

Skirkime ypatingai gegužės mėnesį žavėtis Marija, kurią Dievas taip išrinko ir praturtino savo malonėmis, kad galėtume vis tobuliau Ją pasėkti, Ją aukštinti, vertinti ir garbinti, ne kaip Dievą, bet kaip Jo dovanų šaltinį. Su dideliu pasitikėjimu kreipkimės į Mariją visuose savo reikaluose. Prašykime sau ir kitiems nekaltybės dorą brangiausią, prašykime kad Ji platintų vienybę, sutaikintų žmones, naikintų rūstybę mūsų širdyje ir visiškai sugriautų žemėje pikto vergiją. Dera mums jungtis su visais tautiečiais Lietuvoje ir tolimuose Rusijos plotuose, kurie randasi sunkiose sąlygose arba yra persekiojami kai gegužinėms pamaldoms šlovina Mariją arba gieda tą Maironio giesmę, tapusią antroju, religiniu, Lietuvos himnu: – Marija, Marija, Skaisčiausia Lelija... palengvink vergiją, pagelbėk žmoniją, išgelbėk nuo priešų baisaus.

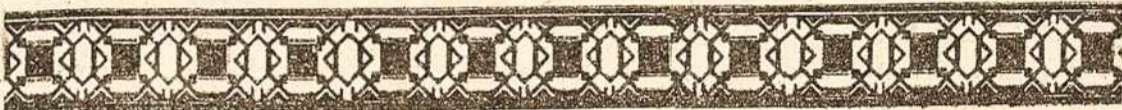
Visų labiausiai negalime užmiršti, kad gegužės 13 dieną, Fatimoj apsireiškusi Marija yra pažadėjusi: – Galų gale mano nekaltiausioji Širdis triumfuos ir Rusija atsivers. – Be abejo, su Rusijos atsivertimu ir katalikiškos Lietuvos padėtis visiškai pasikeis.

Išvadoj, esama labai svarbių priežasčių ir interesų mums lietuviams gegužės mėnesį maldingai perleisti ir gegužines pamaldas uoliai atlikti. Su tikru užsispyrimu reikėtų pirmiausiai dalyvauti tose pamaldose ar tai bažnyčioje, ar namuose, o paskui pavesti Marijai savo asmenines, šeimos, tautos, išeivijos ir Bažnyčios intencijas.

T. Petras Daugintis

**SVEIKINAME
SULAUKUSI
60 METŲ
MŪSŲ LIETUVOS
ADMINISTRATORIŲ
KUN. STASĮ ŠILEIKĄ**

Popiežius Jonas XXIII yra pasakęs, kad tarp visų žmogaus gyvenimo metų – 60-tieji yra patys gražiausieji, prasmingiausieji. Jie yra pilnutinio subrendimo, gilios gyvenimiškos patirties, na, ir dar didelių galimybių ir ateičiai ryžto metai. (Kinijoje "garbingieji" amžiaus metai skaitomi 61-mieji. Žinotina, kad ten naujagimis turi jau vienerius metus...)

Jonas XXIII tą tvirtino, Pats jau būdamas 80-mėtis – taigi, Jis Pats asmeniai tuos 60-uosius buvo sulaukęs, juos pergyvenęs ir dar nežinomai ateičiai daug ko ryžęsis ir planavęs, o 80-mėtis suspėjo dar tapti Popiežium.

Iš istorijos mes žinome koks "jaunatviškas" Popiežius buvo tas romiečių vadinamas "Papa Giovannino" – "Jonukas" – drįsęs planuoti II-jį Vatikano Susirinkimą ir ryžtingai pasukti Bažnyčios vairą atsinaujinimo kryptimi.

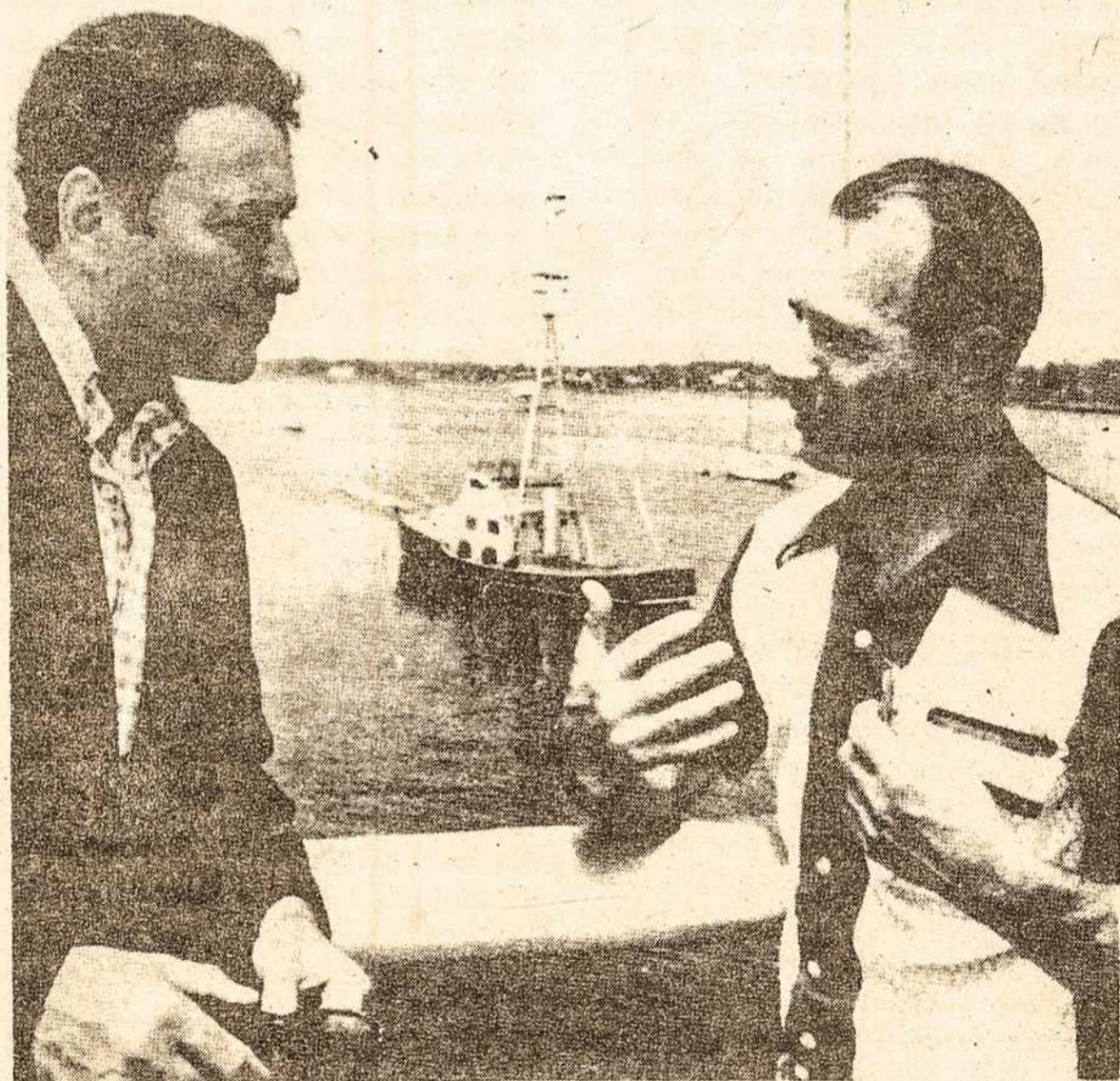
Tačiau, iš tiesų, nevisi sulaukia tų 60-tųjų – tų "garbingo pensininko" metų. Ir nevisi būna tada sveiki, veiklūs ir ateičiai ryžtingi. Nevisiems, mat, tas pat lemta ir nevisi lygiai moka savo sveikata rūpintis.

Bet kas, laimingai pasiekęs tą amžių, tą gyvenimo tarpą turi ir kuo susimąstyti. Jis privalo ir Visų Gėrybių Davėjui nuoširdžiai padėkoti. Tą jis dažniausiai daro kartu su jį supančiais ir jį mylinčiais žmonėmis. Toji prasminga sukaktis yra, tad, džiaugsmo, linkėjimų, bet virš visko padėkos Visagaliui nepaprastoji proga ir pareiga.

Kun. Stasys Šileika, šio gegužės 23 dieną – Dievui duodant – bus 60-mėtis.

Gegužės mėnuo yra pilno pavasario mėnuo; gėlių – žalumynų – gamtos klestėjimo, Lietuvoje.

(Nukelta 3 psl.)

Telegrama gauta 19 gegužės:

"SIMAS IR KASPARAS BUS GONGONHAS GEGUŽĖS 31 DIENĄ, 9,30 VAL. RYTO PANAM IŠ CARACAS / IŠSKRENDA MONTEVIDEO BIRŽELIO 6 DIENĄ 5 VAL. VAKARO.

GABIJA

LIETUVOJE

GYVENTOJŲ SURASYMAS

S. m. sausio 17 d. Sovietų Sąjungoje buvo atliktas visuotinis gyventojų surašymas. Prieš tai paskutinį kartą gyventojai buvo skaičiuojami 1970 m. sausio 15 d. Lyginant abiejų surašymų rezultatus, konstatuojamas Lietuvos gyventojų pagausėjimas 271.000 iki bendro dabartinio 3.399.000 skaičiaus. Latvija, susilaukusi 157.000 gyventojų prieauglio, dabar jų turi 2.521.000. Respublikų grupėje paskutinę vietą su 1.466.000 gyventojų užima Estija, jų skaičių padidinus tik 110.000.

Lietuvos miestai turėjo 2.062.000 gyventojų (61% bendro skaičiaus), Lietuvos kaimai — 1.337.000 (39%), Latvijos miestai — 1.726.000 (68%), kaimai — 795.000 (32%), Estijos miestai — 1.022.000 (70%), kaimai — 444.000 (30%). Pateikiamas ilgas sąrašas miestų, turinčių daugiau kaip 100.000 gyventojų. Iš šios lentelės sužinome, kad Vilniuje jau yra 481.000 gyventojų, Kaune — 370.000, Klaipėdoje — 176.000, Šiauliuose — 118.000, Panevėžyje — 102.000. Ryga su 835.000 gyventojų vis dar tebėra didesnė už Lietuvos sostinę Vilnių. Iš kitų Latvijos miestų minėtini du: Daugpilis, turintis 116.000 gyventojų, Liepoja — 108.000. Estijos sostinėje Tallne surašymo metu buvo 430.000 gyventojų, Tartu mieste — 104.000.

DIDZIAUSIAS TILTAS

Lietuvoje dabar yra beveik 3.000 tiltų. Didžiausias tiltas, kurio statyba pradėta 1975 m., nutiestas per Nemuną ties Jurbarku. Jo projektas paruoštas Kijeve, statybos darbus vykdė Rygos tiltų statymo trestas, o jiems vadovavo A. Jankauskas. Pasak jo, sunkiausia buvo išbetonuoti tilto atramas dėl pasitaikiusio blogo grunto. Kiekvienai atramai teko daryti po aštuonis grežinius keliolikos metrų gylio, apsitveriant metaline siena, pro kurią sunkdavosi vanduo. Pats tiltas surinktas iš įtempto gelžbetonio konstrukcijų. Naujasis tiltas sujungė Žemaitiją ir Suvalkiją — nereikės važinėti per Kauną. Minimi ir kiti šiuo metu Lietuvoje statomi tiltai: per Nerį ties Vilniaus pedagoginiu institutu, per Nemuną Kaune, Vilniaus — Ukmergės plento tiltas per šventąją prie Ukmergės, Kauno — Klaipėdos plento tiltas per Dubysą ties Ariogala. Du tiltai pėstiesiems numatomi Vilniuje.

PAVOJINGOS NUOŠLIAUZOS

Lietuvos Mokslų Akademijos geografinės skyriaus bendradarbis Rimantas Krupickas įspėjimą tokia tema paskelbė "Tiesoj" kovo 30 d. Pasak jo, neįprastai lietingi praėjusieji metai gali atnešti daug žalos Lietuvos piliakalnių, kalvų bei upių slėnių šlaitams. Didelė šlaito nuošliauža kovo pradžioje pastebėta gamtinio Kernavės draustinio piliakalnyje. Rytinis jo šlaitas 50 metrų ruože visu savo augščiu smuktelėjo nuo dviejų iki keturių metrų į papėdę plaunančio upelio vagą. Kernavės piliakalnį jau apžiūrėjo specialistų komisijos ir paruošė pasiūlymus padaryti žalai sumažinti. Tokių nuošliaužų, mažesnių erozinių griovų gali susilaukti ir kiti piliakalniai.

MOKSLEIVIŲ EKSKURSIJA

"Gimtas Kraštas" balandžio 19 d. laidoje aprašo pirmąją šiemetinę V. Vokietijos moksleivių ekskursiją. Iš jo puslapiuose pateikiamų pavardžių matyti, kad ši 17 moksleivių grupė, pakviesta "Tėviškės" draugijos, yra iš Vasario 16 gimnazijos. Pirmo puslapio nuotraukoje matyti Venecuelos lietuvaitė Elena Baronaitė, paskutinio puslapio nuotraukoje — A. Mačionis iš V. Vokietijos, Luisas Rosales iš Venecuelos, L. Šulaitytė, R. Jusonytė iš JAV, V. Valiukaitė iš Kanados. Reportaže minimi: Snieguolė Zalatoriūtė, anksčiau jau atostogavusi pionierių stovykloje, Giedrius Ambrozaitis (abu iš JAV), Robertas Šnaideris iš V. Vokietijos. Moksleivių grupei vadovavo Hanau autopadangų įmonėje dirbanti Gražina Kemeraitienė, okupuotoj Lietuvoj viešėjusi pėnai, vėl atsivežusi ir savo trylikametę dukrą Liną. Moksleivius priėmė "Tėviškės" draugijos pirm. J. Petronis pirmąją viešnagės dieną. Grupei buvo leista lankytis vienoje vidurinėje Vilniaus mokykloje, statybos technikumė, Respublikinėje bibliotekoje, Istorijos ir etnografijos muzėjuje. Ekskursantai taipgi buvo nuvežti į M. K. Čiurlionio namelį Druskininkuose, M. K. Čiurlionio galeriją Kaune bei kitus šio miesto muzėjus. Minima ir kelionė prie Baltijos jūros.

LEDONĖSIO POTVYNIAI

Salta žiema su storesne ledo bei sniego danga šiemet sukėlė nemažus ledonėsio potvynius. Kovo 27-tosios naktį dėl ledų susigrūdimo Nemuno vandens lygis ties Prienais pakilo keturiais metrais, ties Balbieriškiu — septyniais. Pirmą kartą per pastaruosius 20 metų išsilieję Peršėkės ir Ringės upeliai apsemė apie 20 namų Balbieriškyje. Kaune buvo apsemti tik keli namai, nes Nemuno vandenį sulaikė hidroelektrinės užtvanka Kauno mariose. Iš jų sukauptas vanduo buvo palaipsniui leidžiamas Nemuno žemupin. Jame kovo 29 d. buvo apsemta 15.500 hektarų su 112 sodybų. Vanduo buvo apsemtęs net dalį Rusnės — Šilutės plento, o pačią Šilutę užtvindė Nemune ir Šyšos vandenys. Patvinusios Nevėžio ir Šventosios upės užliejo kelias gatves Kėdainiuose ir Ukmergėje. Daug kur teko evakuoti gyventojus, bet gyvybės aukų neturėta, nes potvyniams buvo pasiruošta iš anksto.

"VILNIUS-79"

Augščiausios klasės pramoginių šokių konkursas "Vilnius-79" įvyko Lietuvos sostinės sporto rūmuose. Jį laimėjo maskviečiai Liudmila ir Stanislavas Popovai, išsikovoję pirmąsias vietas klasikinuose ir P. Amerikos šokiuose. Vilniečiai Dalia ir Vidas Kamalčiai buvo stipriausi sovietinių šokių grupėje. Geriausia užsieniečių pora vertintojai pripažino R. Vokietijos atstovus Mariją ir Edgarą Strumpfus. Konkurse, be lietuvių, dalyvavo šokėjų poros iš Rusijos, Gudijos, Ukrainos, Lenkijos, R. Vokietijos ir Suomijos. Jiems grojo "Trimito" orkestras.

LIETUVIAI PIETŲ AMERIKOJE

A.D.P.

SKAUDI NELAIMĖ VENEZUELOJE

1979 metais balandžio mėn. 25 dieną ištiktas širdies smūgio staiga mirė buvęs ilgametis Venecuelos Lietuvių Bendruomenės Centro Valdybos Pirmininkas inž. Vladas Venckus, Maracay mieste — Venecueloje.

Inž. Vladas Venckus gimė 1907 metais gruodžio mėn. 20 dieną Liepojuje. Pradžios ir vidurinių mokslų taip pat baigė Liepojuje. Nuo 1931 metų — 1936 m. studijavo Kaune VDU universitete matematikos, gamtos bei technologijos fakultete, bet dėl susidėjusių aplinkybių studijas turėjo nutraukti. 1944 met. pasitraukė į Vokietiją. 1948 metais Reutlingene Textiles Ingenieure Fachrichtung Chenio įsigytą diplomą apvainikavo. Lietuvoje priklausė studentų korporacijai "Samogitia", buvo Šaulių Sąjungos narys, skautas — apdovanotas Lelijos Ordinu ir Jaunosios Lietuvos Narys. 1940 metais kalintas KSD kalėjime už lietuviybę ir išlaisvintam, tik prisidėjus antram pasauliniam karui, čia Venecueloje dirbo įvairiose įmonėse ir fabrikuose.

Nuo pirmos atvažiavimo dienos į Venecuėlą aktyviai pasireiškė visuomenės veikloje, tai yra nuo 1948 metų spalio mėn. 30 dienos.

Pats apsimokėjo kelionės išlaidas ir dalyvavo, kaip Venecuelos lietuvių atstovas, keturiuose pasaulio Lietuvių kongresuose: Argentinoje, Brazilijoje-Pietų Amerikoje, ir Washingtono seime, kaip Vliko atstovas — Venecueliai.

Didelis lietuvių spaudos mylėtojas, buvo užsisakęs beveik visus išėjimo iš šios šalies laikraščius ir žurnalus.

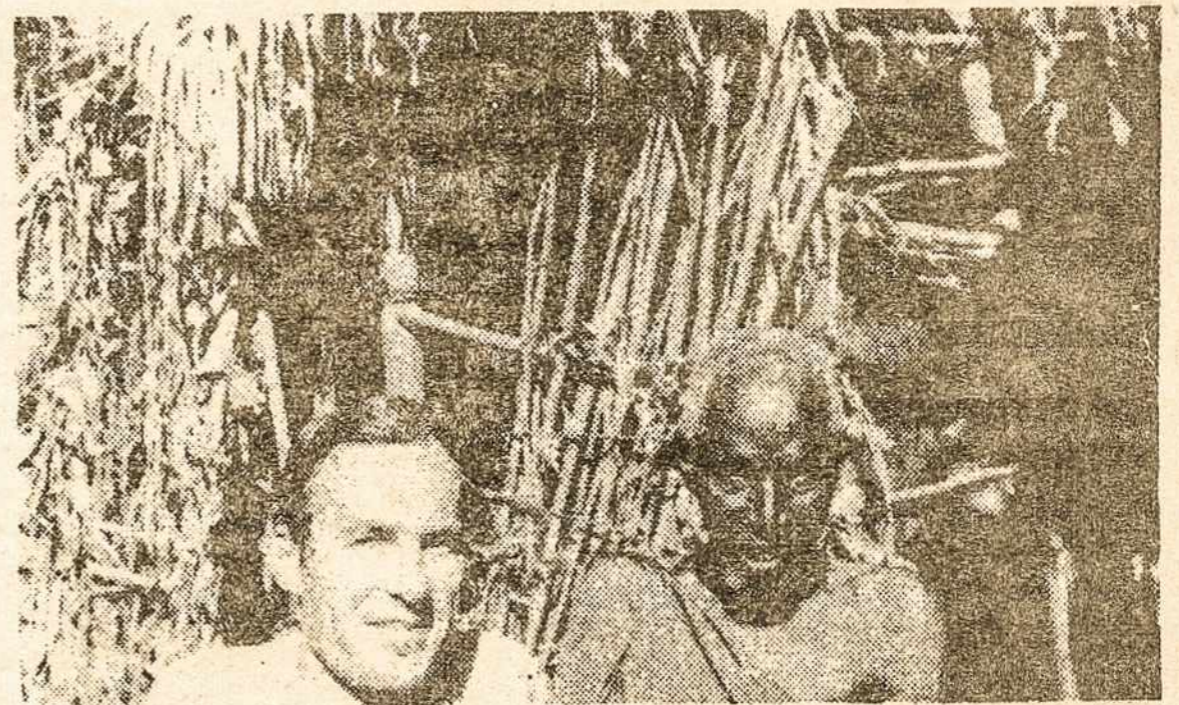
Inž. Vladas Venckus buvo vienas iš stambiausių mecenatų trijų Lietuvos prezidentų vardo literatūros premijai skirti, kuri atiteko rašytojui Pulgiui Andriūšui. Žurnalo "Tėvų Kelias" Venecueloje pirmo numerio išleidėjas, ir "Venecuelos Lietuvis" vieno numerio mecenatas. Clevelande "Vilties" d-gijos šimtininkas. Lietuvių Centro namų "San Casimiro" — mecenatas. Lietuvių Tautos Fondo USA tūkstanties dolerių aukotojas. Maracay mieste "Vargo Mokyklos" steigėjas. Šiuo metu buvo Lietuvių Bendr. Centro Valdybos Garbės Teismo Pirmininkas. Nuolatinis lietuviškų pamaldų lankytojas Maracay mieste.

Inž. Vladas Venckaus trys broliai partizanai žuvo kautynėse nuo 1945 — 1955 metų laikotarpyje už Lietuvos laisvę.

Palaidotas Maracay mieste naujose kapinėse. Inž. Venckaus žmoną ir gimines Caraco Lietuvių bendruomenė užjaučia ir liūdi širdingai.

Caracas, 1979 m. gegužės 1 d.

Aleksandra Vaisiūnienė

Kun. H. Sulcas, lietuvis misijonierius, su įvairių nuodų maišytoju Afrikoje. Čia žmonės nuodus vartoja gydymui ir kerštui

KUN. STASYS ŠILEIKA – 60-MĒTIS.

Be to, gegužės 23-čią, "Saleziečių pasaulyje", turi ypatingą prasmę. Ji yra Marijos Krikščionių Pagalbininkės, Šv. Jono Bosko darbų įkvėpėjos ir Saleziečių Kongregacijos pagrindinės Globotojos šventės išvakarės. Pati šventė iškilmingai minima gegužės 24-tą dieną, 87 skirtinguose pasaulio kraštuose, kiekvienoj Saleziečių – įstaigoje, parapijoje, misijų stotelėje.

Mūsų kun. Stasys atėjo pasaulin 1919 m. gegužės 23 dieną, Utenos apskrityje, Jonišio valsčiuje, Dirvoniškio kaime – visai prie buvusios dimarkacijos linijos, lenkams tada užėmus didelę Lietuvos dalį.

Tai gražus Lietuvos kampelis, tačiau buvęs stiprios lenkiškos dvasios poveikio vietoje.

Nežiūrint to, tos apylinkės tikrai lietuviškos šeimos – neniekindamas lenkų kalbos – griežtai laikėsi lietuviškosios. Tą gali patvirtinti ir tu dienų – "Stasiuko" mokslo draugė – mok. modistė Sofija Misiukaitė, dabar Bom Retire gyvenanti. Ji taip pat moka su lenkais gražiai sugyventi, o lietuvius nuoširdžiai mylėti ir su jais visada, visur išvien veikti.

Ir mūsų kunigas Stasys nesigaili išmokęs svarią lenkų kalbą, bet taip pat ir dar labiau – džiaugiasi tapęs tėvėlių kalbos gilus žinovas.

Stasiukas ilgai nesidžiaugė gimtine padange. Jaunutis, panašiai kaip Petriukas Perkumas – jis drįso vykti Italijon, pas Saleziečius. Tuo laiku, kas met, ten važiuodavo ir kiti, jį panašūs, drąsuoliai, idealistai.

Stasys buvo visų Dovanų Davėjo gausiai apdovanotas. Jis pasireiškė talentingas ir griežtiesiems mokslams ir kalboms, neišskiriant ir muzikos ir meno. Tai retokas junginys skirtingų talento išraiškų tame pačiame asmenyje.

Kunigu Stasys buvo įšventintas 1950 m. birželio 2 dieną, Italijoje. Taigi, ateinančiaisiais 1980-tais metais, jis, tikimės, paminės savo 30-tuosius Kunigystės metus.

1952-rais pokariniiais metais, Šv. Jono Bosko gimtinėje, Castelnuovo Don Bosco – atsidarius lietuviškai vidurinei mokyklai ir spaustuvei – kun. Stasys mielai įsijungė į tą svarbų tautinį darbą, tikslu – paruošti sąmoningų ir taurių veikėjų Tautai ir Bažnyčiai.

Jis dėstė literatūrą, matematiką ir muziką, ir taip, per 16 metų, iki 1968 metų. Po to, porą metų, jis nuoširdžiai talkininkavo Vasario 16-tosios Gimnazijai. Stebėtinais greit ir tiksliai išmokęs vokiečių kalbą, padėdavo apylinkės klebonams, laikydavo paskaitas jaunimui.

Laisvesniais savaitgaliais ir atostogų laiku, lankydavo buvusius auklėtinius bei Saleziečių Veiklos rėmėjus – bendradarbius – visoje Vokietijoje, Belgijoje ir Olandijoje.

Iškvietas, atvyko Brazilijon, į S. Paulo, 1971 metais. Jis ir kiti 3 Saleziečiai su juo, pasišventusiai, keletą metų, dirbo Šv. Juozapo parapijoje.

Po tam tikrų, visiems čionykščiams žinomų – džiugių ir skaudžių pergyvenimų Vila Zelinoje ir Tėvams Jėzuitams pasitraukus, tretieji metai uoliai darbuojasi Šv. Kazimiero asmeninėje parapijoje, kaip Vikaras ir "M.L." administratorius.

Pagal Šv. Jono Bosko, Saleziečių įkūrėjo, pavyzdį ir dvasią, jis labai natūraliai nuo vieno darbo pereina į kitą, nuo altoriaus atsiranda virtuvėje. Tas atsitinka ypač šiuo 4, 5 mėnesių laikotarpiu, neatsirandant kol kas dar lietuviškos šeimininkės...

Taigi, atrodytų – "devyni amatai... – bet "dešimtas" dar nereiškia "bada" nei pačiam ekonomui – administratoriui, nei jo trims bendrabroliams, taip pat visai užimtais. Mūsų žmonės iš savo kunigų daug reikalauja, bet ir noriai pagelbi, kaip ir kada jiems išeina.

Kun. Stasys, su savo Fiat-tuku kartais tampa lyg koks "skrajojantis kunigas" – su dvasiniais patarnavimais ar kitokiais pastoviais ar atsitiktiniais skubiais reikalais. Daug darbo, vargo, rūpesčių duoda ypač savaitraštis "Mūsų Lietuva".

Nuo eilės metų, jis darbuojasi Karizmatiniam atsinaujinime ir pašventinimui nemažai laiko dvasiniam vadovavimui ir visokių nuliūdusiųjų pagaudai.

Reikia tikėtis, kad kas skaitys šias kelias, išneštas viešumon, mintis, dar labiau pamils savo "Viskas Visiems" tapusį Dvasios Vadą; ir ne vien žodžiais, bet ir malda ir darbu ir auka stengsis palengvinti Jo kasdienę darbo ir rūpesčių našta, taip, kad Jo brangi sveikata nepalūžtų, o Jis pat – laimingas ir patenkintas savo žmonėmis, Dievui duodant, sulauktų tų, jau ne taip tolimų, 2.000-tųjų...

Petras Babickas

AUKSAPLAUKĖ SAULĖ

Mes atėjom suvargę, sušalę
Prie griuvėsių didingų, senų,
Ir skubėjo ir bėgo pro šalį
Atminimai jaunystės dienų.

Mes nematėm griuvėsių didingų,
Nepajutom didžios praeties;
Mes tik buvome tie nelaimingi,
Kurieėjo surasti mirties.

Ir kančioj išdidžioj mes vis laukėm,
Kad stebuklas kažin koks čia stos.
Kilo saulė aukštyn auksaplaukė
Ir šypsojos iš savo klastos.

ŽODIS PAUKŠTYTEI

Tu skraidai šiam sodely per dieną,
Neesiliauji čiulbėt – linksma tau,
O man liūdna: esu vienui vienas
Ir sapnuos vis tėvynę matau.

Nežiūrėk, kad mes skirtingo būdo,
Aš svajoju ir mėgstu gėles,
O kad taip sutartum abudu:
Tu – duonėlę, o aš – daineles.

Mūsų darbo nė vienas nepelktu,
Ir turtingi paliktumėm, gal...
O paskui, – nežinau, ką tu veiktum, –
Aš į tėviškę grįžčiau atgal.

Nesupyki, mažyte paukštyte,
Kad pasiūlymą tokį darau, –
Tu pati tai vėliau pamatytum:
Lietuvoj mudviem būtų geriau.

KNYGOŠ

Knygos

TĖVAS JONAS BRUŽIKAS, S.I.

Kun. Bružiko gyvenimas aprašytas 180 puslapių knygoje. Turi gana daug iliustracijų. Visi, kas tik pažino Tėvą Bružiką – misijonierių, turėtų paskaityti tą knygą. Ypač įdomi jo jaunystė ir sunkus kelias į mokslą. Gražus pavyzdys jaunimui.

Kaina Cr. 30,00

MIKAS MAGONĖ

Šios idomios knygos autorius yra mūsų visų gerai pažįstamas kun. Pranas Gavėnas. Visiems labai prieinama kalba autorius pasakoja jaunojo Miko gyvenimą ir nuotykius. Iš puslapio į puslapį skaitytojas susipažįsta su saleziečių darbu, jaunimo auklėjime sunkumais ir pasisekimais. Knyga tinka jaunimui, bet ir „senimas“ nesigailės ją perskaityti.

Knyga priklauso saleziečių bibliotekos pedagoginės literatūros rinkiniui.

Kaina Cr. 45,00

A VIOLAÇÃO DOS DIREITOS HUMANOS NA LITUÂNIA

Šiandien visi kraštai kalba apie žmogaus teises. O kas darosi Lietuvoje? Ar ten nepažeidžiamos žmogaus teisės? Todėl yra labai svarbu įsigyti šią knygą ir pažinti tikrąją dabartinės Lietuvos padėtį. Tai 124 puslapiai dokumentų, faktų ir įvykių. Ši knyga parašyta vietos kalba. Supažindinkime ir mūsų kaimynus ir draugus su mūsų tautos padėtimi.

Kaina Cr. 50,00

CINQUENTENÁRIO – PENKIAS DEŠIMTMETIS

Tai Brazilijos lietuvių istorija. Ši knyga turi būti kiekvieno čia gyvenančio lietuviu namuose. Pažinkime, kokia mūsų praetis, kaip lietuviai kūrėsi šiame krašte. Daug idomių prisiminimų ir nepaprastai didelis skaičius nuotraukų. Kiekvienas lietuvis čia ras pažįstamų. Tai 208 puslapiai pilni įvairiausių faktų. Iliustracijų užrašai ir dalis straipsnių yra vietos kalboje.

Knyga tinka dovanai ir lietuvių draugams brazilams. Pasiųdokite dar atlikusiais egzemplioriais; ju daug nėra, greit baigsis, o sekanti laida dar nepramatyta leisti.

Kaina Cr. 60,00

BALTARUSIJOS Lietuvos pogrindžio leidinys:

LIETUVIŲ "APIE LIETUVIŲ PADĖTI BALTARUSIJOS RESPUBLIKOJE" ANTRAS SASIUVINYS ANTRAS LEIDIMAS

Antras sasiuvinys
Antras leidimas

Vilnius 1978

(tesinys iš praėito numerio)

LIETUVIAI BALTARUSIJOS TSR-e

Nors sunki ir tragiška yra Baltarusijos lietuvių padėtis, bet numoti ranka negalima. Kova dėl jų išlikimo nėra beprasmė. "Ateitis lemiamą tik kovoje. Net jei galu gale būtų pralaimima, nebūtų pralaimėta be kovos, kuri jau pačioje savyje slepia prasmę. (...) Ne išorinio pasisekimo galimūmai, o siekiamosios vertybės yra žmogiškai prasmingos veiklos norma. Už tą, kas brangu, kovojama neklausiant laimėjimo galimūmų. Kova už tai, kas brangu niekad nėra beviltiška ir beprasmė, nes ji pačioje savyje yra vertinga" (dr. Juozas Girnius, Tauta ir tautinė ištikimybė, išleista JAV-e po II pasaul. karo).

Taigi, vistiek kas bus ateity su Baltarusijos lietuviais, kovoti reikia. Jų likimas priklauso ne tik nuo jų pačių veiklos, bet ir nuo mūsų, gyvenančių Lietuvoje. Ju padėtis yra sunki ir dėl mūsų abejingumo, kad mes palikome savo brolius ju pačių likimui ir savo laiku neištiesėme ir dabar neištiesiame jiems pagalbos rankos.

Apie Baltarusijos lietuvių padėties beviltiškumą daugiausia kalba tie, kurie nieko nenori veikti, bijo rizikos ir pilni baimės.

Padėties beviltiškumą negalima taikyti išties visose Baltarusijos TSR vietovėse gyvenantiems lietuviams. Jei galima sakyti, kad beviltiška lietuvių padėtis Zietelos, Lazdūnų salose (nors ir ten dar ne viskas baigta), tai to negalima pasakyti apie Gervėčių, Pelesos, Apso apylinkių lietuvių. Pelesos ir Gervėčių apylinkių lietuvių yra tiek užsigrūdinę, kad apie juos ir jų vaikų išsižadėjimą lietuvių negali būti kalbos.

Baltarusijos lietuvių padėtis yra kai kuo analogiška lietuvių, gyvenančių užsieny, net JAV-e padėčiai. Ir ten pasigirsta balsu, kad padėtis beviltiška, kad ilgainiui lietuvių tiek JAV-e, tiek kitur užsieny ištautės, išstiprės kitataučių masyje. Tačiau ten gyvena tikri lietuvių ranku nenuleidžia, dirba, kovoja ir tiki ateitimi. Ju padėtis geresnė tuo, kad ten veikia laisvai, valdžios netrukdomi. Baltarusijos lietuvių padėtis yra tuo geresnė, kad jie gyvena čia pat prie Lietuvos TSR, savo lietuviškoje žemėje, ir faktiškai, nors trukdomas bei persekiojimas, bendravimas tarp BTSR ir LTSR lietuvių yra galimas.

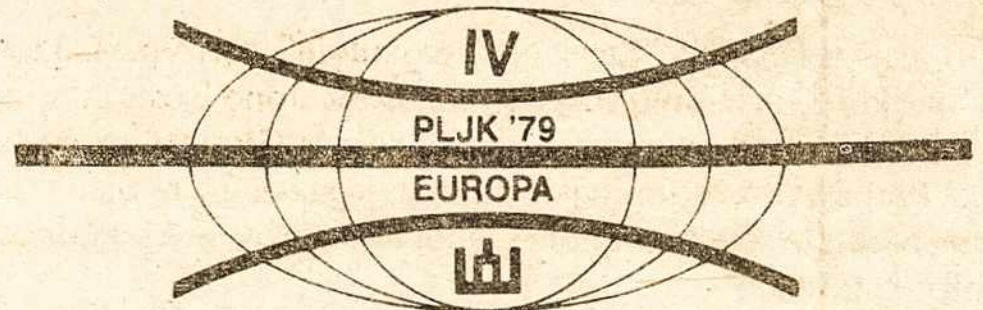
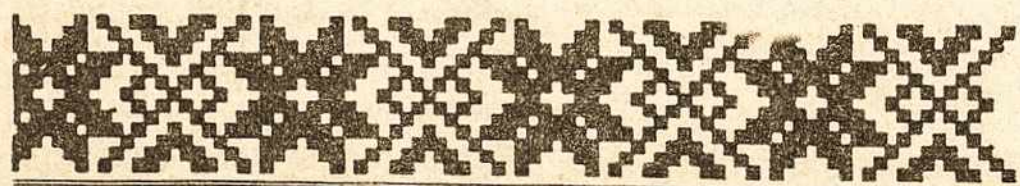
Baltarusijos lietuviams padėti gali ne tik LTSR, bet ir užsienio, pirmiausia JAV lietuvių. Didelį darbą atliko Vatikano radijas, per pastaruosius metus davęs daug informacijos apie Baltarusijos lietuvių. Baltarusijos lietuvių idėmiai klauso užsienio radijo laidų, kurios apie juos kalba; juos stiprina tai, kad pasaulis apie juos žino, apie jiems daromas skriaudas. Jie tada nesijaučia vieni palikti.

Užsienio lietuvių turėtų lankyti savo gimines ir negimines Baltarusijoje. Atvažiuojantiems į Lietuvą nėra didelių sunkumų aplankyti ir Baltarusijoje gyvenančius lietuvių.

Nežiūrint sustiprinto persekiojimo, lietuvių Baltarusijos TSR-e gyvena. Lietuvių nenori tapti rusais, juose gyvena lietuviška sąmonė. Jie mielai skaito lietuviškas knygas ir laikraščius – žurnalus, domisi Lietuvos gyvenimu. Jie pageidauja, prašo, kad juos dažniau iš Lietuvos lankytų, su jais bendrautų. Vakarų Baltarusijos gyventojus, lietuviškai ir nelietuviškai kalbančius, žavi tai, kad Lietuvos TSR-e geresnė tvarka, žmonės geriau gyvena. Jų akys nukrypę į Lietuvą. Jie sako, jog mielai prisijungtu prie Lietuvos TSR, jeigu jiems tai būtų leista.

Džiugu, kad Lietuvoje atsiranda žmonių, ypač iš jaunimo, kurie lanko Baltarusijos lietuvių, gabena jiems knygas, užsako lietuvišką spaudą, rizikuodami ruošia vakarones. Jie daro tai, aukodami savo laiką, atostogų poilsiui. Su kumprėmis ant pečių, prikrautomis knygomis, su epidioskopu ir foto aparatu, per Vasaros karštį, rudens lietuvių ar žiemos pūgas, savo "komandiruotėms" paskirdami nedidelius asmeninius finansinius išteklius, ne visur svetingai priimami, kartais ir pusalkani, – keliauja po vakarų Baltarusijos kraštą, lanko lietuvių jų namuose, kalbasi su jais, apdovanoja knygomis ir lietuviškais suvenyrais, nebijodami nukentėti, būti tardomais, atleistais iš darbo. Mes negalime čia minėti jų pavardžių. Jie nesifotografuoja grupėmis, kad jų nuotraukos būtų idėtos į laikraštį, žurnalą ar enciklopediją, kaip darė mūsų veikėjai prieš karą Lietuvoje arba dabar daro JAV-e ir kitur užsieny, nes visa jų veikla yra pogrindyje. Šiems mūsų naujiems savanoriams, kurių vardai ir pavardės bus ar nebus viešai žinomi, ateities Lietuva pastatys paminklą, panašų į tą, kurį pastatė nežinomam kareiviui, žuvusiam už Lietuvos laisvę 1918-20 metais.

(bus daugiau)

IV PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

IV WELTKONGRESS DER LITAUISCHEN JUGEND
V LITHUANIAN WORLD YOUTH CONGRESS

IV PLJ KONGRESUI PARAMA

BLB-nės Finansų Komisija kreipėsi lietuvišką visuomenę prašydama paremti jaunimą vykstantį į IV PLJ Kongresą.

Pirmieji kurie atsiliepė ir aukojo tam tikslui yra sekančiai:

1. Jonas Tatarūnas	1.000,00
2. Alexandras Bumblis	1.000,00
3. Marytė Bumblienė	1.000,00
4. Algirdas Sliesoraitis	1.000,00
5. Kazimieras Skorupskis	1.000,00
6. Pranas R. Sakevičius	1.000,00
7. Pedro Vito Bareišis	1.000,00
8. Viktoras Tatarūnas ir Angelina Dirsė Tatarūnas	1.000,00
9. Prel. Pijus Ragažinskas	500,00
10. Juozas Bendžius	500,00

FINANSŲ KOMISIJA

Jaunimo kongreso žinios

– Pasikeitė atidarymo pamaldų vieta. Iškilmingos atidarymo pamaldos turėjo būti Westminster Katedroje. Kadangi joje tuo metu vyks parodos, tai iškilmingos pamaldos bus laikomos tuo pačiu laiku (liepos 15 d. 2:00 val. pp.) Brompton Oratory.

– Studijinės programos komisijos pirmininkas Vincas Bartusevičius painformavo, kad visi šeši kongreso studijų dienų paskaitininkai yra sutikę dalyvauti, tik dar visi simpoziumų dalyviai (atstovai) neatsiliepė. V. Bartusevičius tikisi, kad dabar visi atstovai greitai gaus **Kongreso Vadovą** ir pasirinks būrelius, kuriems jie priklausys studijų dienų metu.

– Jaunųjų Kūrėjų vakarui gautas 21 pasiūlymas. 12 iš jų bus atrinkti ir pasirodys liepos 27 d. Koenigsteine. Kongreso uždarymo proga bus jaunųjų menininkų (foto, grafikos, karikatūros, tapybos) paroda.

– IV PLJK ruošos komiteto išdininkas Antanas Šiugždinis ir registracijos vadovė Jūratė Jurkštaitė perdavė užsiregistravusių skaičius. Ligšiol į IV PLJKongresą yra užsiregistravę 280 dalyviai ir 92 atstovai. Šie kraštai dar neatsiliepė: Argentina, Švedija, Venecuela, Kolumbija ir dalis Brazilijos.

– Techninės komisijos pirmininkas Vindaugas Damijonaitis pranešė, kad jau yra užsakyti šeši autobusai ekskursijom po Europą (3 autobusai kelionei A, 2 autobusai eklionei D ir 1 autobusas kelionei E.) V. Damijonaitis pranešė apie jo komisijos apsilankymą Altenberge ir Koenigsteine.

– Kun. Antanas Saulaitis, IV PLJK stovyklos komisijos pirmininkas, praneša, kad ligi kovo 20 d. į kongreso stovyklą užsiregistravo (ir užpildė stovyklinę anketą) 115 berniuku ir 205 mergaitės. Iš užsiregistravusiųjų, 107 yra tarp 20-23 metų amžiaus ir 79 tarp 18-19 metų. Jaunimas mieliausiai užsirašė į sekančius užsiėmimų būrelius, kurie vyks stovyklos metu: tautiniai šokiai – 143, papročiai ir tradicijos – 100, foto ir filmai – 90, lietuviški valgiai ir choras po 69, audimas 49 ir tt. Temos apie okupuotos Lietuvos gyvenimą, kurios daugiausia jaunimą domina yra: kultūra – 140, žmogaus teisės – 135, kelionės (į Lietuvą) – 134, pasaulėžiūra – 130 ir tt.

Sandra Saldytė

Istorija moko, kad pirmoji emigrantų karta tik retai pasiekia tuos tikslus, dėl kurių paliko savo kraštą. Svarbu tad užkrėsti ir kitą generaciją savo idealų meile, uždegti jėdinius!

J. Eretas

MŪSŪ LIETUVA

EM PORTUGUÊS NR. 7 (14)

Suplemento de
MŪSŪ LIETUVA NR. 20 (1605) 1979.V.24

Com este numero começamos a publicar uma série de ilustrações de pintores lituanos. Nosso desejo é fazer conhecer a arte lituana aos nossos leitores.

Vytautas KALINAUSKAS (3.1. 1929, Joniškėlis – Lituânia) estudou a arte gráfica no Instituto de Arte de Vilnius, Expõe desde 1957. São dignos de nota os ciclos gráficos “Kursių Neringa” 1963, “Vilnius nos signos zodiacos” 1966, ilustrações de livros, tais como “O folclore lituano” (5 volumes), “As estações” de Donelaitis, etc. Seus trabalhos se caracterizam pelo abstractismo decorativo.

METAI (As Estações do Ano)
Ilustração de V. Kalinauskas

STASYS YLA

NÃO É SEMPRE TÃO RUIM

Às vezes o sol brilha de verdade. Tudo parece luminoso e bom. Você não tem medo de pessoas. Mamãe é boazinha, papai também, e até as amigas verdadeiramente amorosa. Você conversa com elas, brinca, imagina coisas. Quando volta para casa — mamãe a espera sorrindo. Você descobre que lhe comprou um vestido novo. No quarto, sobre a mesa, há uma ramalheta de flores. Deve ser papai que lembrou e comprou. A vida é interessante — poderíamos amar a todos, a cada um abraçar. Você então **quer agradecer a alguém**, ou talvez a todos, pois todos lhe desejam algo de bom.

— Quer leite ou faço uma vitamina? — pergunta mamãe, com voz agradável. Parece que ela participa de sua alegria. Na verdade, mamãe costuma ser muito boa.

Mas as palavras fogem. Não necessariamente de raiva. Às vezes você quer somente replicar. Uma tentação enorme de proceder diferente do que mandam, dizem aconselham ou ensinam. E nem sempre para mamãe. Você não gosta dos professores, costuma criticar a todos, briga com as amigas. De certo modo isso é até interessante e dá prazer.

Então você pensa, — oxalá outros comecem a brigar, a discutir.

— Porque brigar com todos? — diz mamãe. Ela não sabe que “tem que ser assim”. Será que a gente tem que ficar sempre calada.

Dirão que você é inconstante.

— Minha filha, não fica bem numa moça isso. Seja com todos suave, amável.

Mamãe pensa que discutir não é agradável. Como ela está errada. O que você poderia fazer. tem tanta energia para gastar. Então nem a briga chega. Você quer gritar, desabafar, virar tudo de cabeça para baixo.

Oh. Se mamãe soubesse o que acontece na casa das amigas. Voam os travesseiros, cadeiras, móveis saem do lugar. As pessoas se escandalizariam se vissem. Diriam que na casa há índios. O barulho e os gritos poderiam levantar o teto, estourar as paredes. Mamãe isso não vê, pois em casa isso não faz. Lá tudo é tão sério, calmo.

ESTA É MINHA IDADE

Em casa passa vontade de brigar. Não há com quem. Passam até os “humores”. **Acaba improvavelmente a energia**. Você não sabe porque. Caiu num precipício e então “não presta para nada”, como diz mamãe. Não necessariamente em casa. A falta de energia aparece na classe, na igreja, entre as amigas. Certa vez papai levou-me fora da igreja, procurou água, para reanimar-me. Outra vez pedi licença para sair da classe. A professora notou que fiquei pálida como neve. Mandou ir para casa — dispensei-me das aulas. Estranho. Isto não acontecia antes. Papai mais de uma vez lembrou a mamãe: “Leva-a ao médico”. Mas mamãe acalma: “Isto não é doença, somente um cansaço imprevisto”. Quando eu tinha a sua idade, acontecia o mesmo”.

Mamãe nessas oportunidades fica muito sensível, somente me olha, somente se preocupa e continuamente pergunta se estou melhor. Papai anda sobre a ponta dos pés. Ouço-o perguntar à mamãe, como me sinto. Melhor seria que não se preocupasse, e me deixasse em paz. Eu mesma sei que isso passará.

Uma vez demorou a passar. Passei o dia todo na cama. De noite mamãe falou ao papai às escondidas. Algo escutei: “Talvez estará mais calma, terá com que brincar”.

Após um par de dias trouxeram um pequeno, simpático cãozinho e soltaram no meu quarto. Ele andou por tudo e tudo cheirou. Tolinho. Ele terá que me fazer companhia.

Ei, cachorrinho Pom-Pom.

O cãozinho depressa se acostumou comigo e começou a fazer travessuras. Com o que ele irá brincar mais?

— Que nome você lhe dará? perguntou mamãe.

— Tolinho.

— Não, ele não é todo tolo.

Ele só se mistura entre as minhas pernas, me puxa pelas saias.

O que você queria? Uma vez você disse: “Oh, se tivesse um cachorrinho”

Queria, mas não este, queria um velho que ficasse na porta e não me atrapalhasse.

O que você está dizendo, — disse mamãe.

Ela mesma gosta do cachorrinho. Está mimando-o, dá-lhe leite, de noite prepara “a caminha” Tenho certeza de que mamãe brinca com ele quando não estou.

— Mamãe, eu o chamarei “Lindinho”.

E de novo um "não". Mamãe pensa como antigamente na Lituânia.

— Lá se chamavam assim: Margis, Kudlius, Briesius...

— Estes não, mamãe. Ele não é, nem lindo, nem boboca... Ei, Pom-pom.

Então assim comecei a chamá-lo. Ele imediatamente aparecia no quarto, onde levantava poeira, tirava todos os travesseiros do lugar. Às vezes me levava até o quintal e corria atrás de mim, outras eu experimentava pegá-lo. Então ele corria de mim.

Por um tempo mamãe não me perguntava "do que eu precisava". Mas o cachorrinho não bastou. Deixava-o sózinho. Saía com as amigas, ia ao cinema ou as reuniões. Porém na volta **não queria mais brincar, não.**

FANTASIAS E SONHOS

Ninguém sabe, quantos meses tem o Pom-pom. Mas, já é um verdadeiro cão — poderia matar todo um cordeiro. Por que eu não posso assim crescer? Não, crescer mais eu não quero, mas amadurecer. Então de outro modo pilhariam para mim e a mamãe e as outras pessoas não diriam: **menina-moça.**

O tempo é demais comprido para o homem amadurecer — 10 anos. Outras criaturas amadurecem em duas semanas ou em dois meses. Eu já tenho 13 — faltam só sete. Quem pode esperar tanto tempo? Mas as pessoas dizem e os livros escrevem que somente aos 20 anos a menina é mulher cheia. Não dá para aceitar.

que tal fingir?

O que quer dizer a pessoas inteira, cheia? Uns dizem — **personalidade.** Pequenas palavras nos lábios de gente grande. Ninguém explica isso. Outros dizem:

— Espere, chegará o tempo e entenderá.

Como gostaria de ser "mulher" — tudo saber, estar em todo lugar, com todos comparar-se igual. Deve ser que por isso estou sonhando outros mundos. Fantasias e sonhos.

Chega uma onda de noite e de dia, em casa ou até em classe. **Inundam-me os sonhos.** Estou vendo as pessoas já vistas na rua, na televisão, no filme. Estou ouvindo as palavras lidas não sei onde.

Tudo volta e funciona como um filme novo. Estou imaginando outras pessoas, até me vejo entre elas. Parece-me que esou com um vestido igual como Sharon Huguenev, e de cabelos soltos. Elas estavam na escola e já foram artistas de Hollywood.

Porque eu não poderia fingir mocinha e conversar com rapazes por telefone?

— Na escola não há nada para fazer. Estar sentada e escutar, — não é assim que diz Sharon. Ela queria algo mais. Ela ia ao cinema, mais amiúdo que podia, sempre só. Em casa lia muito, amigas não tinha. Os livros foram seus amigos. Sómente bons, sérios livros.

Agora ela não tem tempo para ler livros novos. Ensaia lições de teatro. Será que ela não sonha sobre os príncipes e os castelos? Talvez ela também está na família sózinha, como eu. Só papai, mamãe e cãozinho... O que de novo ela pode fazer **senão ler os livros.** Mas porque sómente livros "sérios". Tão desinteressantes, não se pode nem sonhar após.

— Por que você não se interessa por nada? — briga mamãe.

— Não vê a poeira na mesa. Deixa a louça após a comida, começa a andar nas nuvens de novo?

QUANDO EU CASAREI, MAMÃE

Uma vez mamãe foi muito boa. Ou talvez eu. Batíamos papo, mamãe escutava, estava feliz.

— Sabe, mamãe.

— O quê?

— Quando eu casar...

— Você já está pensando...

— Não, não estou pensando, porém...

— E então?

— Bem, quando casarei, não vou estar sózinha.

— Claro, estareis dois.

— Parece-me

— Parece o quê?

— Eu terei muitos filhos. Eles não precisam de cãozinho.

— Terá quantos Deus te dará. Para que sonhar de antemão?

— Não, mamãe, não é brincadeira. Será que não entende que um filho sózinho fica aborrecido em casa?

A mamãe calou, fêz com a mão que não importava e saiu do quarto. Depois voltou, olhou-me dos pés à cabeça e disse:

— É tempo de fazer suas lições. Não perca tempo. Eu vou à cidade.

Do livro "MODERNI MERGAIÉ"
Tradução de Ana M. Petraitis-Liblik

JUOZAS GRIŠMANAUSKAS

TO LI MIEJŲ KVA DRA TAI

„PASKOLA“ VALSTYBEI

Susirūpiname. Brangus žvyrus, bet jau žinome, jog tai dėl namų-kių laisvės. Tarėmės, kaip ir iš kur padaryti tiek pinigų kad galėtum viską supirkti, kaip galėtum tuos pinigus surinkti. Prie viso to dar nebuvo pridėta valstybinė paskola, kurios pavasariais reikėdavo pasirašyti vidutiniškai kiekvienam ūkininkui po 100 rublių. O tai jau beveik trečdalis mano algos.

Ir tuo šimtu rublių kaip tik pirmiausia, tenka „nusikratyti“. Kitą dieną čia atvyksta iš miestelio agitatoriai, enkavedisto lydimi, aiškina, kad prieš gegužės pirmąją reikia valstybinę paskolą pasirašyti, reikia parodyti savo pilietinį subrendimą. Ir taip toliau. Vaikšto po kiemus. Kai pas mus įgriūva, dėdė rašosi, o dėdienė sumoka mano duotus pinigus.

Džiaugiamės, kai jie išėjo, kad viena bėda jau nuslinko, bet kitur ir ašarų netrūko. Kaimynas buvo į miestelį su reikalais išėjęs, o namuose pasilikusi šeimininkė nesirašė be vyro žinios.

– Rašykis šimtą rublių. Mums vistiek, kas pasirašys: ar tavo vyras ar tu, – šaukia agitatorius.

O moteriškė nesirašo ir tiek. Ji aiškina savo, o agitatoriams rūpi tuojau pat sugrįžti į miestelį ir pasakyti, kiek jie pinigų atnešė. Reikia suvesti bendrą sumą ir rajonui pranešti. Dar gegužės pirmosios dieną išėjusiuose laikraščiuose bus parašyta, kokią sumą „darbo valstiečiai savanoriškai paskolino valstybei“.

– Rašykis greičiau, ir mums laiko netrukdyk, – jau geruoju kalbina moteriškė o ši vis savo:

– Pareis vyras, jis pasirašys, jis gspadorius, ne aš, aš tik vaikais rūpinuos.

Agitatorius jau ir grąsinti ima. Ir baigėsi tuo, jog moteriškę ištempia į kiemą pastatė po obelimi ir sako:

– Nesirašai, tai čia ir sušaudom.

Moteriškė pasirašė. Po to net susirgo. Vaikai, irgi persigandę, atgūlė.

Panašių žinių atėjo ir iš kitur. Jas girdėdami, dar labiau susirūpinome, iš kur čia mums tų pinigų išgalvoti.

Pusseserė ir pusbrolis per abu tegaudavo, kiek aš vienas, o reikėjo gi jiems ir pragyventi. Gi namuose per vargą bus galima tik bulves ir kiaušinius surinkti, visa kita reikia pirkti.

Vistiek nutariame, kiek išgalėdami, stengtis išsimokėti. Sakome, pasispausime visi, bet vis nuosavame kampelyje, ne kolchoze. Čia mes jaunieji nusprendžiame, nes seniai neturi iš kur pinigų pramanyti.

Pusseserė šiaip taip išsiprašo iš durpyno. Miestelyje pradeda siūti, kaip pagalbininkė, valdiškoje siuvykloje. Geriau. Pusbrolis lieka durpyne. Aš rūpinuosiu gauti kokią nors pelningesnę vietą.

Mane traukia į Klaipėdą. Pasakoju visiems apie žvejybą tenai, bet šie kratosi. Mat, tuojau po karo, kai jūrose buvo neišgaudytų minų, daug žvejų nuo jų žūdavo. Tos žinios plačiai pasiekdavo žmones. Tai ir seniai dėl to bijojo ir mane leisti.

3 et aš nepasiduodu:

– Dabar jau ne tas laikas, minų daugiau nebėra, žvejai raižo jūrą skersai išilgai. Gerai pagauna, gerai uždirba, aš bematant uždirbsiu žvyrui išpirkti.

Vėliau jau nesipriešino, bet ir neragino. Patarė geriau pereiti kur pardavėju į miesto ar manufaktūros krautuve, kur žmonės neblogai pragyvena ir iš šalies dar šį tą galima praktiškai sukombinuoti.

Bet man miesteliškas gyvenimas buvo jau atsirūgęs. Būčiau tiesiog pabėgęs, jei galėjęs. Ir taip iš namų nuvykstu į Telšius, pasitikrinu akis. Pasirodo nieko nėra, tik dėl nuovargio buvusios paraudonavusios. Gydytojas pataria daugiau miegoti. Ir sugrįžęs atgal, jau gal-

voju, kaip čia man atsipalaiduoti nuo to valsčiaus.

O čia pats darbas. Pavasaris. Sėjosi darbai. Visas dienas užimtas, o Klaipėda mane, rodos, šaukia ir baigta. Užmigsiu, tai ir sapnuoju. Rodos, čia verčiu žuvis, kaip kelmus iš tinklo į laivą, paskui vaikštau pilnais rublių kišeniais. Matau mūsų žvyrus dobilais iki juostos linguoja pavėjui, kaip mūro siena skirdamasis nuo kolchozinės žemės, kur supa mus iš visų keturių pusių.

Ir taip tik sapne. Kai pabundi, apsidairai ir pamatai, jog esi savo kambaryje tarp keturių sienų ir savo darbe, pasidarę liūdna, ir prieš save nematai jokio šviesesnio taško ir vėl man tarp juodumų, tolumoje, horizonte mosuoja balto laivo burė ir kviečia.

(bus daugiau)

POKALBIS SU SVEČIU IŠ CHICAGOS

Šio Gegužės mėn. pradžioje, S. Paulo mieste, viešėjo svečias iš JAV-bių, žinomas visai Chicagai lietuvis-veikėjas – **JUOZAS LAURINAITIS**. Jis sutiko pasidalinti savo mintimis ir su „MŪSŲ LIETUVA“ skaitytojais.

Kl.: Kaip Jūs įsijungėte į lietuviškąją veiklą atvykęs į tą „Didžiąją Lietuvį Sostinę“ Chicagą?

At: Atvykęs, kaip DP, iš Anglijos, priklausiau įvairioms organizacijoms ir klubams, bet tai buvo mažos reikšmės darbai.

Tikroji mano veikla prasidėjo 1974 metais, kada įstojau į gerai žinomą lietuviams VYČIŲ SENIORŲ KUOPĄ ir, nuo 1974 lig 1977 metų, išbuvau vyriausiu salės vedėju. Pačiu sendraugiu tapau 1976 metais ir taip man dar užkrovė pareigas būti Sendraugiu Pirmininku, kuo ir dabar tebesu.

Priklausau taip pat Šauliams ir esu vieno klubo pirmininkas, maždaug bus apie 5-keri metai. Iš tos, gal ir nežymios veiklos, turiu gražių atsiliepimų. Tas įrodo, kad paimtas pareigas einu maždaug patenkinamai.

Kl.: Koks pirmasis įspūdis Jums buvo pasiekus Braziliją?

At: Pirmasis įspūdis, skrendant padangėse, iš lėktuvo buvo žavinantis. Bet... kai, po 17 valandų skridimo, kojos pajuto po savimi žemę – pajutau ne taip jau žavinančią tikrovę...

Žinoma, kaip įspūdziai pasakomi atvirai, pagal savąją nuomonę, gal nebepatiks kaip kam, bet jau tokia žmogaus paskirtis, jei norima įspūdziais pasidalinti kiek atviriau ir teisingiau...

Nekalbėsiu apie varguolių vilas, apie turtingųjų išdidžius ir ištaikingus rūmus – tai visai nėra įdomu lietuviams. Pasakysiu tai, kas man visų pirma giliai įstrigo širdin ir kas liečia tik mūsų išeivių lietuvių gyvenimą. Mat, yra daug nepastebinčių ar neturinčių drąsos pasakyti tiesą: tai yra didelė žala istorikams.

Atvykęs į S. Paulo susisiekiu su saležiečiu kun. P. URBAIČIU, visiems Chicagos lietuviams gerai pažįstamu. Jo palydimas aplankiau Vila Zelinos gyvenamąjį rajoną. Ši apylinkė anksčiau buvo vadinama „Brazilijos Lietuvų Sostinė“. Šiandien to pasakyti gal jau nebegalima, nes tai gal neatitiktų tikrovei. Gatvėse man neteko išgirsti nei vieno žmogaus, kuris prabiltų lietuviškai, kaip tai dažnai yra girdima Chicagoje. Ir pačią – kun. Suginto statytą bažnyčią aplankiau tik išorės. Tuo laiku ji buvo uždaryta. Puiku, kad aikštė prie bažnyčios, kai kurių Lietuvos patrijotų dėka, įsigijo – „PRAÇA REPÚBLICA LITUÂNIA“ – vardą. Sužinojau, kad tas įvyko mūsų žmonių imigracijos 50-mečiui paminėti.

Tikrai malonu buvo iš daug ko išgirsti, kad Vila Zelinos „Jaunimo Namai“, kun. klebono Juozo Šeškevičiaus vadovybėje, turi ir Šeštadieninę Lituanistikos Mokyklą ir šiaip šakotą tautinę – religinę veiklą – ir su jaunimu ir su senimu.

Lankant pp. Kutkų šeimą, teko nuvykti į Vila Belos rajoną. Laisvos Lietuvos pinigais čia buvo pastatyti mokyklos rūmai. Jie, savo laiku, labai pasitarnavo lietuviams. „Sajungos“ vadovybė dabar tuos rūmus išnuomavo svetimiams.

Be to, didžiai teko nustebti, kad pats mokyklos pastatas, su sienoje dar išlikusiu Vytauto Didžiojo portretu, jau nebeturi jokio užrašo ar paaiškinimo žodžio. Lygiai taip buvo pasielgta su D-ro V. Kudirkos kapo paminkliniu užrašu, caro laikais.

„Laisvajame Pasaulyje“ man daug kur teko matyti įvairių paminklų ir pastatų su užrašais – ir ne vien tik „Pasaulio piliečiams“ – Šventiesiems, bet ir šiaip jau žymiems žmonėms.

Lankant kuklią Šv. Kazimiero parapijos būstinę teko paste-

(Nukelta į 8 pusl.)

Lietuvių Sąjungos Alianča Pastogėje

S-gos Krsp

Motinos Dienos minėjimas

Motinos Dienos minėjimą sąjungiečiai atšventė šiais metais gegužės mėn. 13 dieną. Motinos Dieną švęsti pas sąjungiečius prisirinko tautiečių gana gražus skaičius – pilnutėlė salė. Gal būtų dėl to, kad kitos lietuvių organizacijos tai dienai nesiruošė. Minėjimą pradėjo Sąjungos-Alianča pirmininkas, pakviestas tarti žodį Haliną Mošinskienę apie šios dienos reikšmę. Visų susirinkusių vardu H. Mošinskienė pasveikino Lietuvę Motiną, o po to paskaitė iš K. Brazdžionio poezijos eilėraštį. Meninę dalį atliko K. Ambrozevičius, televizijos ir teatro artistė Sara Regina Firmo da Silva ir St. Lukoševičienė. Dainininkams pianu palydėjo pianistė Irenė Kuniškienė. A. Valavičienė, užbaigus meninę dalį, valdybos vardu, padėkojo svečiams už atsilankymą, o dainininkes ir kalbėtoją apdovanojo rožių puokštėmis, o W. Žvingilaitė, visoms dalyvaujantioms motinoms, įteikė po rožę. Besilinksminant ir muzikai grojant, buvo pravesta skelbtoji loterija, kurioje buvo paleista 7 vertingos premijos: 6 skirtos Sąjungos-Alianča, o septintą ir pačią vertingiausią, padovanojo Sąjungai, paleisti į loteriją, pramonininkas Alfredo do Raso (Elenos ir Alfonso Pupelių žentas). Už dovaną, Sąjungos vadovybė jam nuoširdžiai dėkoja. Po programos ir loterijos, svečiai užkandžiavo, dainavo ir linksminosi iki vėlaus vakaro.

Viešnia iš Urugvajaus

Sąjungos-Alianča Motinos Dienos parengime dalyvavo viešnia iš Urugvajaus, Liūda Miniauskienė. Viešnia papasakojo apie Urugvajaus lietuvių gyvenimą, jų kultūrinį bei visuomeninį veikimą, apie veikimą, apie veikiančias lietuvių radijo valandėles ir gerėjosi São Paulo lietuvių gražiu ir kultūringu susirinkimu, Motinos Dienos proga. Stebėjosi labai, kad Brazilijos lietuviai, gyvendami gerai, dar neturi savo radio valandėles. L. Miniauskienė Urugvajuje gyvena apie 50 metų, atvyko Brazilijon balandžio pradžioje su vyru, Aleksandru Miniausku, aplankyti giminių ir pažįstamų. Viešnia, negalėdama asmeniškai visiems padėkoti ir su visais atsisveikinti grįždama į savo gyvenamą kraštą, prašė šio korespondento, jos vardu, padėkoti visiems per laikraštį, už malonų priėmimą ir gražiai su ja praleistą laiką. Išvykdama į Montevideo gegužės 15 d., įteikė 200 kruzeirų lietuviškam laikraščiui. Nesant kito lietuviško laikraščio, be abejo, šitoji dovana tenka "Mūsų Lietuvai", kurią ir įteikėme.

Nauji nariai

Į Lietuvų Sąjungą-Alianča įstojo nariais Antanas ir Elena Greičiūtė Augustaičiai, gyvenantieji Vila Formozoje. Geriausio pasisekimo Sąjungos lietuviškoje veikloje.

Netekome darbščios sąjungietės

Š. m. kovo mėn. 14 d., staiga mirė ilgametė, darbuoti sąjungietė, Monika Baranauskienė, iš V. Zelinos. Buvo kremuota V. Alpinos krematoriume. Į paskutinį sudiev, gausiai atsilankė V. Zelinos ir apylinkių lietuviai.

V. Belos turtas jau sutvarkytas

Š. m. gegužės m. 10 d. laidoje, "Mūsų Lietuvoje" ilgame rašinyje Dr. P. Mačiulio garbei, tarp kita ko, St. Vancevičius rašo: "Kalbama, kad dabartiniai S-

gos vadovai daro žygius, kad tas turtas, (čia kalbama apie V. Belos rūmus), įsisenėjimo teisėmis, būtų pervestas S-gos nuosavybėn. Kiek tos kalbos turi pagrindo – nežinau".

S-gos Korespondentas apgailestauja, kad buvęs dr. P. Mačiulio bendradarbis atsilikęs yra laiko dvasioje. Ne kalbos, o tikras faktas, kad V. Belos turtui sutvarkyti žygiai jau padaryti seniai ir ne dabartinių S-gos vadovų, bet 1970 metų vadovybės ir užbaigti 1976 m. Teisėjo Dr. Silvério Paulo Braccio sprendimu ir įsakymu V. Belos turtas buvo pervestas ir įregistruotas Nejudomo Turto Registracijos kontoroje (Cartório) Lietuvių Sąjungos-Alianča vardu, kaip jos nuosavybė.

Ruošiamasi prie bazarų

Sąjungos-Alianča Moterų sekcijos vadovybė yra nutarusi suruošti bazarą, kurio pelnas bus skiriamas šalpos reikalams. Bazarui dovanos (fantai) jau galima įteikti Moterų sekcijai, rua Lituânia, 67, kiekvieną trečiadienį nuo 2 valandos po pietų.

Prieš 45 metus pašventinti Mocos rūmų pastatai

1934 m. spalio mėn. 21 d., iškilmingai buvo pašventinti Dr. Vinco Kudirkos vardo rūmų pastatai, kur šiandieną yra Sąjungos-Alianča būstinė. Tada į tas iškilmes suvažiavo visų São Paulo miesto rajonų lietuviai: Mocos, Bom Retiro, V. Belos, V. Zelinos, V. Anastācijas ir kt. Šventėje dalyvavo ir brazilų visuomenės specialiai kvieštieji svečiai. Į statomos mokyklos pamatus, buvo įmūrytas A k t a s, su žymėnių dalyvių parašais. Akto turinys toks: "Tūkstantis devyni šimtai trisdešimt ketvirtais metais, spalio dvidešimt pirmą dieną, Suvienytų Brazilijos Valstijų prezidentu esant Getulio Dorneles Vargas ir Lietuvos Respublikos prezidentu esant Antanui Smetonai, São Paulo lietuvių kolonija su savo pirmuoju konsulu Dr. Petru Mačiuliu priešaky, nutarė svečioje šalyje įamžinti Dr. Vinco Kudirkos vardą, pastatant jo vardu lietuvių pradžios mokyklą. Ir šviesa ir tiesa mums žingsnius telydi".

POKALBIS ŠU SVEČIU...

bėti, kad Tėvai Saleziečiai, lygiai kaip, savo laiku – Tėvai Jėzuitai, su didžiausiu pasišventimu ir meile Dievui ir Tėvynei, kursto mūsų tautinę ugnelę, kaip darydavo tie senovės kriviai. Tėvai Saleziečiai leidžia savaitraštį "MŪSŲ LIETUVA". JAV-bių lietuviai turėtų dėti visas pastangas jiems daugiau pagelbėti ir neleisti jiems palikti BRAZILIJOS LIETUVIŲ.

Kl.: Prieš grįžtant Chicagon, ką norėtumėte mums palinkėti?
At.: Kaip jau čia neseniai, ilgokai viešėjęs Chicagos žymus lietuvis – stątybininkas p. Vincas Kuliešius, taip ir aš iš širdies linkiu visiems užbaigti su tarpusaviais nesutarimais.

Mūsų tauta yra maža, o išsivija vis silpnėjanti. Mūsų galybė yra tik vienybėje.

Be to, prašau man siuntinėti jūsų vardgdienską iš išorės, bet labai kruopščiai redaguojamą "Mūsų Lietuvą".

Atskirai noriu padėkoti TĖVAMS SALEZIEČIAMS už man parodytą tokį didelį vaišingumą ir dėmesį; ypatingą lietuvišką AČIŲ tariau senam pažįstamam – Tėvui P. URBAIČIUI, kuris nesigailėdamas savo taip brangaus laiko, mane daug kur lydėjo, o pačiu paskutiniu momentu atvyko net atsisveikinimui į CONGONHAS aeroportą.

Tai tokie trumpi, trumpai čia viešėjusio mielo svečio pasisakymai. Dėkojame garbingam Svečiui už visą patirtą prielankumą ir pažadą padaryti Chicagoje parengimą sunkiai besiverčiančiai "M.L." paremti – Iki kito pasimatymo!

MŪSŲ ŽINIOS

LITUANIKA

Nuo ryto iki vakaro kas nors lietuviškoje sodyboje dirba kruta. Beveik dvi savaitės, kai ponas J. Jodelis gyvena Lituanikoje ir rūpinasi vandens rezervuaro (caixa de água) statyba. Keletą dienų sodyboje dirbo ir p. P. Šimonis. Visą savaitę sodyboje buvo apsisotę Stasys ir Marijus Joteikai. Jie švarino sesers Angelės sklypą, o pirmadienį talkino sodybos namų tvarkyme. P.P. Tumai ir P.P. Guzikauskai savo sklypus apsodino gyvatvore. Mūrininkai jau baigė Pereiros namų pamatus. Jo sklypas jau apsodintas vaisiais. Netolimoje ateityje pradės namų statybą Pranas Šukys ir Julija Tylaitė. Praeitą pirmadienį, be Dėdės Juozo, į sodybą buvo nuvykę p. Angelika Triūbienė, Teklė Kizeliauskienė, Juozas Petrokas, Antanas Rudys. Be to, dirbo vienas brazilas staliu ir "tapeceiro" Vieni tvarkė baldus, kiti darė spintas (armários embutidos), tretieji tvarkė svečių namo aikštelę, dar kiti valė namus, kad sodyba būtų pasirengusi priimti svečius.

Antradienį sodybon nuvyko p. Ona Šimonienė ir nuvežė savo pačios pasiūtus apdangalus svečių namo miegamiesiems. Staltieses ir lovos baltinius pasiuvo p. Birutė Gervetauskienė ir jos sūnus Rikardas. Stalai ir kėdės buvo nupirkti baldų fabrike "Miele" São Bernardo mieste. Langams užuolaidas padovanojo audyklas São Pedro.

MI MŪSŲ MIRUSIEJI

Gegužės 11 dieną mirė **MARIJA KOŽIKIENĖ-TRERESEVIČIŪTĖ**, 64 metų amžiaus. Gyveno Parque São Lucas. Paliko dvi ištekėjusias dukteris ir sūnų. 7 dienos Mišios buvo V. Zelinoje gegužės 17 dieną 19 val. 30 min.

V. **ANASTÁCIO** ir **LAPA-BONILHA** džiaugiasi savo Dvasios Vado – **KUN. STASIO ŠILEIKOS** 60-mečio proga, linki sveikatos ir visokių Visagalio malonių Jubiliumui.

SIMAS KUDIRKA Į PIETŲ AMERIKĄ

S.m. birželio mėn. laukiame apsilankant Venecueloje ir kituose Pietų Amerikos kraštuose garsaus lietuvių jūreivio Simo Kudirkos, kuris prieš penkis metus, nušokdamas nuo sovietų laivo į amerikonišką, paprašęs politinio prieglobsčio, jo negavo. Amerikonai leido sovietų jūreiviams ateiti ant amerikoniško laivo ir su jėga atsiimti pabėgėlių. Po to, jis praleido arti trejetą metų sovietų kalėjimuose bei Sibire – politinių kalinių darbo stovyklose. Dėka Amerikos lietuvių pastangų ir amerikiečių pagalbos, jis buvo išvežtas iš Sovietų Sąjungos ir dabar gyvena Amerikoje.

Simas yra apkeliavęs beveik visas lietuviškas kolonijas Kanadoje ir Amerikoje. Jis kalba su dideliu pasisekimu: nuoširdžiai, paprastai, suprantamai ir begalo įdomiai jaunimui ir vyresniesiems. Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjunga ir Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdyba bendromis pajėgomis rengia ir finansuoja Simo Kudirkos kelionę Pietų Amerikon.

Apie Simą Kudirką savo laiku yra rašę viso pasaulio periodiniai leidiniai, įskaitant ir 12 kalbų išeinantį "Selecciones del Reader's Digest", turintį virš 30 milijonų tiražą. Apie jį yra parašytos kelios knygos.

Sovietų teisme, be jokios baimės, jis prašė rusus išeiti iš Lietuvos ir jaisugražinti laisvę. Jo drąsą teisme komentavo visa pasaulio spauda. Apie jį praeitais metais padaryta 2 valandų ilgio televizijos filma, kuri rodyta milijonams žiūrovų JAV, Kanadoje ir kitur. Jis yra atlikęs milžinišką ir herojišką darbą, kovodamas už Lietuvos laisvę ir ją garsindamas.

Venecuelos ir visos Pietų Amerikos lietuviai laukia šio lietuviškojo herojaus apsilankymo, tikėdamiesi, kad tai dar labiau sustiprins jų tikėjimą į lietuvių tautos laisvę ir prisikėlimą.

GAIRĖ

Venezuelos Lietuvių Bendruomenės periodinis leidinys Nr. 14 - 1979

MŪSŲ ŽINIOS

iš Rio...

J.E. Petraitis

Š.m. gegužės mėn. 13 dieną buvo atlaikytos iškilmingos Mišios Barreto Šv. Sebastijono Bažnyčioje "Motinos Dienos" proga. Mišias atlaikė kun. Mečislovas Valiukevičius.

Susirinko apie 1000 žmonių. Kunigas paminėjo Šv. Stanislovo vaidmenį, Šv. Tėvo būsimą kelionę į Lenkiją ir pasimeldė už motinas, gyvas ir mirusias. Pasidžiaugė, kad vietos prefektas su žmona atvyko į Mišias, o taip pat kariuomenės, policijos ir teismo atstovai. Prie altoriaus stovėjo viena lietuvaitė (p-lė Zosė Jurelevičiūtė) ir viena lankė, tautiniais rūbais vilkėdamos. Ponia Uršulė Gaulienė buvo pagaminusi vėliavėlę: Brazilijos ir Lietuvos vėliavos ir šv. Tėvo atvaizdas, kurį kun. Mečislovas įteikė vietos prefekto motinai. Ponia Uršulės gestą palydėjo visų žmonių plojimai. Lietuvių Kolonijai šiais metais parinko "Mėtų Motiną" ("A Mãe do Ano") p. Teklę Savickienę, kuriai buvo įteiktas diplomatas. Deja, ji buvo tiek užimta, kad gavusi diplomą, grįžo į zakristiją ir neturėjo galimybės pasikalbėti su lietuvių kolonijos moterimis, kurių nemažas skaičius buvo atvykęs į pamaldas. Buvę bažnyčioje vaikai padovanojo savo čia pat esančiom motinoms po gėlę, o motinos jas sudėjo prie Panelės Švenčiausios altoriaus. Iškilmės užtruko beveik dvi valandas.

Š. mėn. 20 dieną kolonijos narys p. dipl. ekonomistas Anatanas Vaitkevičius susilaukia 70 metų amžiaus. Sveikiname jį ir linkime sveikatos.

Lietuviškai kalbanti
Vyrų moterų - vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING
médica

HOMENS - SENHORAS
CRINANÇAS

nuo 8 iki 12 val.
Av. Eulina, 99 - V Sta.
Maria (skersgatvis ties nr
2214, Av. Deputado Emílio
Carlos - B. do Limão)

nuo 14 iki 18 val.
Rua Quartim Barbosa, 6
(paskutinė stotis onibus
Vila Santista Bairro do
Limão)
Tel 265.7590

KRIKŠTYNOS

Šeštadienį, 12 gegužės, viename iš naujųjų Interlagos pastatų, buvo pakrikštyta pirmoji Silvijos Bendoraitytės ir José Tadeu Machado dukrelė **ADRIANA**. Krikštijo kun. Stasys Šileika, o kūmais buvo Sergio ir Marcija Pratali. Dalyvavo pp. Šimonių, Bendoraičių ir jų žentų šeimos. Pp. Šimoniai džiaugėsi savo proanūkais ir didžiavosi esą pakartotinai prose neliais, nors dar ir ne taip seni.

Po krikštynų buvo užkandis, kame netrūko nuoširdumo ir tradicinio, pp. Šimonių gaminto, lietuviško krupniko.

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL - Inventário, Despejo, etc.

COMERCIAL - Falência, Concordata

Execução, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA - Imposto de Renda, ICM, IPI

KALBAMA LIETUVIŠKAI

ESCRITÓRIOS:

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 - Liberdade
Horário: Das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - Vila Zelina
Horário: Das 19:00 às 21:00

DR. ALEKSAS KALINAUSKAS
DR. PAULO KALINAUSKAS
ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divórcio, Processo Crime, Processo Trabalhista, etc.

Rua XV de Novembro, 244 - 4º and. conj. 9
Tel. 37-8958

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças. Mini-sombrinhas, tipo italiano e alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.617

C.R.C.80.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274.0677 - (Res. 274.1886)
São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

V. ANASTÁCIO MOTINOS DIENA

27 gegužės, sekmadienį, 11 val. ryto, bus laikomos Dr. Basanavičiaus salėje mėnesinės Mišios ir minima MOTINOS DIENA. Mišios bus už gyvas ir mirusias Motinas, o po to seks pritaikinta paskaita apie Motinas ir nedidelis pobūvis. Mamytės yra kviečiamos dalyvauti Mišiose, o šeimos – ta pačia proga už Jas pasimelsti ir Jas pagerbti.

Mok. modistė SOFIJA MISIUKAITĖ, buvusi Kun. STASIO ŠILEIKOS bendramokslė Lietuvoje – savo ir visų Bom Retiro lietuvių vardan – sveikina ir prašo gausios Dievo palaimos Sukaktuvininkui Jo garbingame 60-me tyje.

Šio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJAI

yra

PP. JURGIS ir PRANĖ GARŠKOS

Mieliesiems kaimynams ir ML palaikytojams, Redakcija ir Administracija reiškia nuoširdžią padėką.

LITUANIKA YRA
VISŲ LIETUVIŲ

VISI
I

Ir nori tarnauti visiems.
Todėl kiekvienas Lituaniškos laimėjimas,
visų mūsų laimėjimas.
Lituaniška jau turi namus svečiams.

LITUANIKA

gegužės 27, sekmadienį,
I SVEČIŲ NAMŲ PAŠVENTINIMA

PROGRAMA: *7 val. 30 – išvažiuoja autobusai. – *10 val. 30 – svečių namų pašventinimas. – *11 val. Šv. Mišios
*12 val. pietūs "churrasco". Po pietų naujoje svetainėje veiks kavinė – užkandinė.

Norintieji naudotis autobusais ir pietauti Lituaniškoje prašomi įsigyti pakvietimus iš anksto.

SKLEISKIME TARP KITATAUČIŲ LKB KRONIKĄ IŠĖJUSIĄ PORTUGALIŠKAI. PLATINAMA NEMOKAMAI. GALIMA GAUTI ABIEJOSE KLEBONIJOSE.

PLIAS

Pasaulio Lietuvių Inžinierių
ir Architektų Sąjunga

BRAZILIJOS SKYRIUS

Pasaulio Lietuvių Inžinierių
ir Architektų Sąjungos-Brazilijos
Skyriaus narių susirinkimas įvyks
š.m. gegužės mėn. (maio) 25 d.
20:00 val. pas inž. Kęstutį Sipavičių,
rua Luis Cezar Pannain,
156-Alto da Lapa, telef 261-7782.

LITERATŪROS BŪRELIS

Sekantis Literatūros Ratelio susirinkimas įvyks š.m. gegužės 26 d., 20 val. p. A. Bačelienės bute, rua Sabará, 402, apto. 122 – São Paulo.

MIŠIOS UŽ MIRUSIUS "VYČIO" IR "AUŠROS" CHORISTUS

Dešimtajai birželio, Šv. Trejybės šventėje 17 val. buvusieji "Vyčio" choristai ruošia Mišias tiek už Vyčio, tiek už Aušros choro mirusius narius. Kviečiami Mišiose dalyvauti velionių giminės pažįstami, bičiuliai ir visi tautiečiai bendrai, Šv. Kazimiero parapijoje.

Kad garbingasis Vyčio choras, gyvęs nuo 1937 iki 1955 m. ir paskui persireformavęs į Aušros chorą, galėtų dailiai išpildyti giedojimą per minėtas Mišias, jo vadovai prašo visų choristų dalyvauti repeticijose, kurios yra daromos Šv. Kazimiero parapijos salėje, kas šeštadienį, 20 val.

SEMANÁRIO NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ
LIETUVA

Endereço: Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.
Impressão: Rua Juatindiba, 28
Pq. da Moóca
03124 São Paulo, SP.

Diretor responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial

Administrador: STANISLAO ŠILEIKA

Metinė Prenumerata: 210 kr. – GARBĖS PRENUMERATA 1.000 kr.

Prenumerata oro paštu į JAV: 25 dol.

Prenumerata paprastu paštu į JAV: 20 dol.

Prenumerata oro paštu Europon: 30 dol.

Prenumerata oro paštu Pietų Amerikon: 17 dol.

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 18 dol.

Atskiro numerio GARBĖS LAIDA: 1.000 kr.

Atskiro numerio LAIDA: 5,00 kr.

Užuojautos, sveikinimai ir skelbimai (anúncios), nuo 100 kr. aukštyrų pagal dydį ir dažnumą.

Cekius, pašto perlaidas ar administracinius laiškus rašyti "Stanislo Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją Redakcija taisyti bei tvarko savo nuožiūra. Nepanaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skelbimų kalbą ir turinį Redakcija neatsako.

Laikraštis spausdinamas pirmadienį.

Vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiai Redakcijai įteiktini ne vėliau kaip iki sekmadienio vakaro.

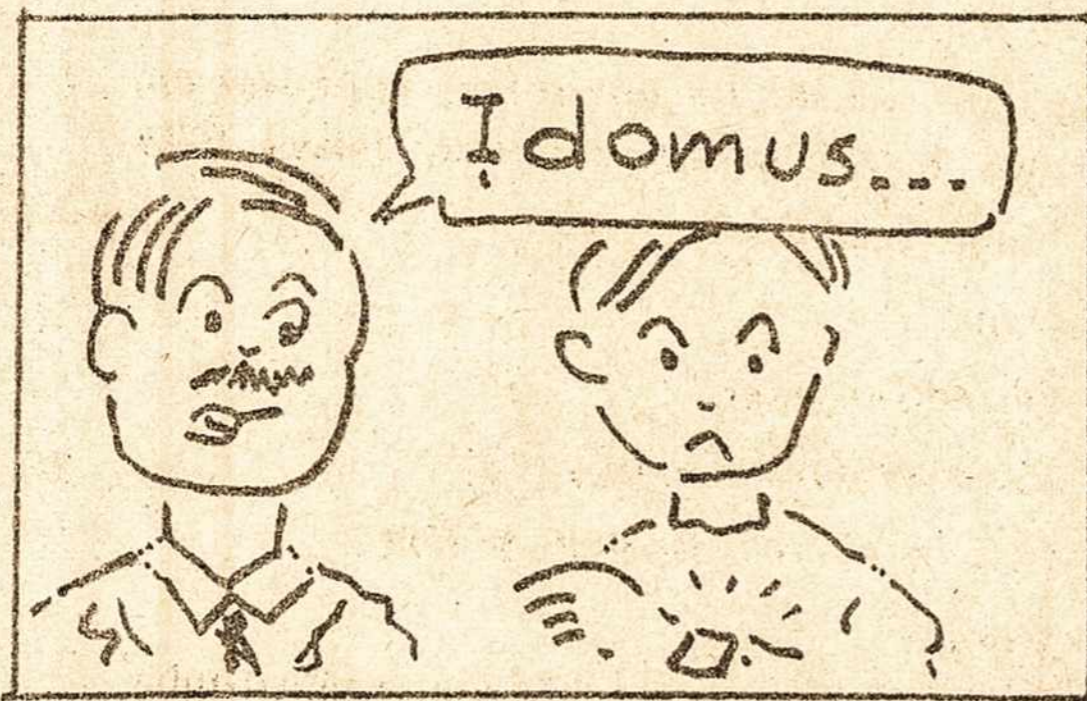
KALBĖK LIETUVIŠKAI!

Paruošė: Alf. D. Petraitis

Laikrodis

Dar liko kelios minutės iki darbo pabaigos. Vienas tarnautojas nekantriai laukė paskutinės minutės. Pagaliau viršininkas tarė:

- Žiūrėkite, kad dar nelaikas eiti namo.
- Tačiau, mano laikrodis rodo...
- Tikrai įdomus jūsų laikrodis; iš ryto vėluoja, o vakare skuba.

Atsakyti – responder

1. Kiek buvo laiko iki darbo pabaigos?
2. Kas laukė paskutinės minutės?
3. Kaip jis laukė tos minutės?
4. Ką sakė viršininkas?
5. Ką atsakė valdininkas?
6. Ką pagaliau pasakė viršininkas?
7. Koks yra tarnautojo laikrodis?
8. Kuomet tas laikrodis skuba?
9. Kuomet tas laikrodis vėluoja?
10. Kaip eina tavo laikrodis?

Pabaiga – final, iki pabaigos – até final
galas – fim, iki galo – até o fim
miestas – cidade, iki miesto – até a cidade
vakaras – tarde, iki vakaro – até a tarde

ŽODYNAS

laikrodis – relógio
keli, kelios – alguns
darbas – trabalho
tarnautojas – funcionário
paskutinis, -ė – último, -a
viršininkas – superior
žiūrėti – olhar
eiti – ir
tačiau – porém
tikrai – de verdade
jūs – vosso
vėluoti, vėluoja – atrasar
skubėti, skuba – adiantar
likti, liko – ficar, faltar
iki – até
pabaiga – final, término
kantriai – pacientemente
pagaliau – finalmente
tarti, tarė – falar, dizer
laikas – tempo
namo – a casa
rodyti, rodo – indicar
įdomus – interessante
iš ryto – de manhã
vakare – de tarde

Laikrodis – laikrodžiai (relógios)
rankinis laikrodis (de pulso)
kišeninis laikrodis (de bolso)
sieninis laikrodis (de parede)
žadintuvas – despertador)

Liepiamoji nuosaka – Imperativo

Taisyklė:

Eiti ei + ti

ir

ei + k – eik - vai

ei + kite – eikite - ide

tylėti - calar, tylėk, tylėkite

rašyti - escrever; rašyk, rašykite

mokėti - pagar; mokėk, mokėkite

galvoti - pensar; galvok, galvokite

PS. Gerai p a g a l v o k, ar supra-
tai?

CURSO DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA

Informações:

Caixa Postal 4421
01000 SÃO PAULO SP